

[Socialministeren.]

hvorefter folketinget skai opfordre mig til snarest muligt at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal overveje forslag til revision af ulykkesforsikringslovgivningen, herunder udarbejde udkast til forslag til lov om ændring af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde.

Jeg kan oplyse, at jeg, allerede inden dette forslag blev fremsat, havde ladet udarbejde et kommissorium for et sådant udvalg, og at jeg samtidig anmodede arbejdsmarkedets hovedorganisationer, arbejdsministeriet samt sikringsstyrelsen om at udpege repræsentanter til at indtræde i udvalget. Ved de seneste års lovgivning, navnlig ved dagpengeloven og ved loven om oprettelse af den sociale ankestyrelse, er der sket meget væsentlige ændringer i loven om ulykkesforsikring. Disse ændringer er dog sket i konsekvens af ændringer i lovgivningen på generelle områder.

På baggrund heraf samt på baggrund af den almindelige samfundsudvikling har regeringen anset det for påkrævet at nedsætte et udvalg til at foretage en gennemgang af ulykkesforsikringsloven og fremkomme med forslag til ændringer, som en sådan gennemgang måtte give anledning til, samt at fremkomme med forslag til en ændret affattelse af loven, hvorefter den på ny kan fremtræde som en helhed.

Jeg vil ganske kort nævne de hovedpunkter, som det er tanken at udvalget skal beskæftige sig med.

For det første skal udvalget overveje, om der er grundlag for en udvidelse af lovens § 1 A om erhvervssygdomme, herunder om det fortsat er rimeligt med et listesystem. Udvalget må endvidere overveje, hvorvidt der kan gennemføres en lempelse af bevisreglerne ved anerkendelse af en erhvervssygdom.

Udvalget skal dernæst overveje, hvilket omfang en invaliditet må have for at kunne danne grundlag for en erstatning efter loven, samt om invaliditetserstatningen fortsat principielt udelukkende skal være en erstatning for tab af erhvervsevne eller tilige give erstatning for de almene ulemper, der følger med invaliditeten.

Udvalget skal endvidere overveje, om der bør ske ændringer i erstatningsniveauet, samt om det, under hensyn til den ændring i

familiemønsteret, der foregår, fortsat er rimeligt, at ydelserne til efterladte ægtefæller skal være i princippet livsvarige renteydelser uanset den efterladtes alder og økonomiske forhold. Det skal endvidere undersøges, om der bør indføres ligestilling for enker og enkemænd.

Udvalget skal også overveje, om der bør ske en udvidelse af den personkreds, som loven dækker, samt om det er ønskeligt, i lighed med hvad der er tilfældet i adskillige andre europæiske lande, at indføre lovdækning for skader på vej til og fra arbejdet.

Herudover skal udvalget overveje nogle mere tekniske ændringer af loven, men udvalget er ikke begrænset til at behandle disse spørgsmål, og det forudsættes, at der foretages en fuldstændig gennemgang af den gældende lov.

Udvalget kan endvidere, når denne gennemgang er afsluttet, overveje spørgsmålet om lovens sammenhæng med den øvrige sociale lovgivning og dens placering i forhold hertil. Der kan i denne sammenhæng særlig peges på, at der fra visse sider har været rejst spørgsmål om, hvorvidt det overhovedet er rimeligt inden for et socialt lovgivnings-system at have specielle regler om dækning af behov, der har deres udgangspunkt i arbejdsulykker m.v., mens man fra anden side har peget på sammenhængen mellem denne lovgivning og spørgsmålet om arbejdsmiljøet og rejst spørgsmålet, om den dækning loven giver, er tilstrækkelig under nutidens forhold.

Jeg kan også nævne, at forsikringskommissionen i sin betænkning af 1970 om lovpligtig ulykkesforsikring har redegjort for visse væsentlige sider af den lovpligtige ulykkesforsikring og peget på mulige ændringer, ligesom socialreformkommissionen i sin betænkning af 1972 som bilag har optaget en rapport fra en arbejdsgruppe om behovet for en særskilt lovpligtig ulykkesforsikring, uden at kommissionen dog i øvrigt har taget spørgsmålet om den lovpligtige ulykkesforsikring op til overvejelse i sin betænkning. Jeg kan oplyse, at der over for mig er udtrykt ønske om, at spørgsmålet om erhvervssygdommene behandles først af udvalget, og jeg er enig heri og vil bede foranden for udvalget foranledige, at dette sker.

I øvrigt mener jeg, at det af mine bemærk-